

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.37.049/2017/7.

A tanács tagjai: . Kovács András a tanács elnöke
 . Kovács Ákos előadó bíró
 . Fekete Ildikó bíró

A felperes: (...)

A felperes képviselője: Bartuszek Ügyvédi Iroda

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala

Az alperes képviselője:

Alperesi beavatkozó: (...)

A per tárgya: közigazgatási határozat bírósági
 felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság 10.K.34.043/2015/26.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
10.K.34.043/2015/26. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az
alperesi beavatkozónak 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati
eljárási költséget.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy fizessen meg az államnak -
felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási
illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes a volt (...) egyik csarnokában kialakított telephelyen
működik. A telephelyen 80 éve a most a felperes által üzemeltetett
berendezések változatlanok. A felperes fő profilja fémalakítás és
porkohászat volt, és jelenleg is az. Emellett végez nevezett

fémmegmunkálást is. 2002-ben a felperes telepengedély kiadása iránt adott be kérelmet vas és acélfeldolgozás engedélyezése céljából. A hatóságok akkor helyszíni eljárást folytattak le, és megállapították, hogy ténylegesen a telephelyen fő tevékenységként fémmegmunkálási tevékenységet folytat. A helyszíni szemle nyomán felperes a 2002. szeptember 25-én kelt V-8312/6/2002. számú határozattal telepengedélyt kapott fémmegmunkálás tevékenységre. A döntés 2002. október 21-én jogerőre emelkedett.

- [2] Alperesi beavatkozó 2011 márciusában panasszal élt a felperes tevékenysége által okozott zaj és rezgésterhelés miatt. Az elsőfokú hatóság helyszíni szemlét tartott a felperesnél, amely alapján megállapította, hogy a felperes által végzett fémalakítási, porkohászati tevékenység nem egyezik a telepengedélybe foglalt fémmegmunkálási tevékenységgel. Erre tekintettel felperes 2012. május 29-én telepengedély kiadása iránti kérelmet nyújtott be az elsőfokú hatósághoz fémalakítás, porkohászat tevékenységre, majd 2013. április 18-án kelt levelében az eredeti, V-8312/6/2002. számú telepengedély kijavítását is kérte. Többszöri megismételt eljárásban a felperes végül 2016. május 5-én kapott telepengedélyt fémalakítás, porkohászat tevékenységek végzésére.
- [3] A felperes kérelmére indult telepengedélyezési eljárásban először 2012-ben, majd megismételt eljárásban 2014-ben a hatóságok a beavatkozó ügyféli jogállását megtagadták. Az e végzések benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelmet a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 36.Kpk.45.570/2016/13. számú jogerős végzésével jogerősen elutasította.
- [4] A telepengedély iránti kérelem tárgyában folyamatban lévő eljárással párhuzamosan az alperesi beavatkozó 2013. február 14-én a telepengedély köteles tevékenység megtiltására irányuló kérelmet terjesztett elő, amely nyomán az elsőfokú hatóság megismételt eljárás 2015. február 9-én kelt KI/1277-5/2015/VI. számú egybefoglalt döntésében a fémalakítás, porkohászat telepengedély köteles tevékenység azonnali megtiltását rendelte el, míg fémmegmunkálás vonatkozásában a kérelmet elutasította.
- [5] A felperes és az alperesi beavatkozó fellebbezése nyomán az alperes a BPB/00701377-14-15/2015. számon 2015. május 29-én hozott határozatában az elsőfokú hatóság döntését helybenhagyta. A határozat a telepengedély, illetve telep létesítésének bejelentése alapján gyakorolható egyes termelő és egyes szolgáltató tevékenységekről, valamint a telepengedélyezés rendjéről és a bejelentés szabályairól szóló 57/2013. (II.27.) Korm.rendelet (a továbbiakban: R.) 11. § (3) bekezdésén alapult. Tekintettel arra, hogy fémmegmunkálásra a felperesnek 2002 óta volt engedélye, a telepengedély visszavonásának erre a tevékenységre vonatkozóan nem volt helye, azonban a felperes a fémalakítás, porkohászat tevékenységet telepengedély nélkül végezte, így ekörben alperes szerint a tevékenység folytatásának megtiltása indokolt volt.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [6] Az alperesi határozat ellen, annak fémalakítás, porkohászat részét illetően a felperes nyújtott be keresetet, melyben annak elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte arra tekintettel, hogy az alperes megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1. § (1)-(2) és (4) bekezdését, 2. § (3) bekezdését, 3. § (2) bekezdését, 15. §-át, 19. § (4) bekezdését, 32. § (1) bekezdését, 50. §-át, valamint 72. § (1) bekezdés e) pontját, illetve a R. 11. §-át.
- [7] Indokolása szerint az 2002-es telepengedélyezés során a hatóság tévesen minősítette az általa végzett tevékenységet fémmegmunkálásnak, ezt követően ő jóhiszeműen gyakorolta 12 éven keresztül a fémalakítási, porkohászati tevékenységet. A panaszos alperesi beavatkozó nem ügyfél az eljárásban, kérelme alapján nem is lehetett volna az eljárást lefolytatni. Mindezekre tekintettel az alperes megsértette tényállás-tisztázási kötelezettségét.
- [8] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [9] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jogerős ítéletében a keresetet elutasította.
- [10] A bíróság megállapította, hogy az alperes a R. 11. § (3) bekezdése alapján köteles volt hivatalból eljárást indítani a telepengedély nélkül folytatott tevékenység ellenőrzése iránt, ebből következően nem volt az ügy érdemére kiható jelentősége annak, hogy az alperesi beavatkozót megilleti-e az ügyféli jogállás az eljárásban.
- [11] A 2002. évi telepengedély felülvizsgálata nem volt tárgya a hatósági eljárásnak, az ellen a felperes nem nyújtott be jogorvoslati kérelmet, így annak esetleges jogszabálysértő megállapításait ebben az eljárásban a felperes már nem vitathatta.
- [12] A bíróság végezetül rögzítette, hogy a felperes kérelmet terjesztett elő az eredeti határozat kijavítása iránt, azonban ez tartalma szerint egy új, módosított telepengedély iránti kérelemnek tekinthető, ugyanis kijavítással nem orvosolható az a határozat érdemét érintő kérdés, hogy a fémalakítás, porkohászat tevékenységek miért nem szerepeltek a 2002-es engedélyben. Ebből következően az eljárás bíróság szerint a kijavítási kérelem kapcsán a döntéshozatal elmulasztása nem hatott ki az ügy érdemére.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [13] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben az ítélet hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalát kérte a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. § (1) bekezdésére, 221. § (1) bekezdésére, valamint 339/A. §-ára hivatkozással.

- [14] A felperes felülvizsgálati kérelmében előadta, hogy az alperes elmulasztotta vizsgálni az alperesi beavatkozó ügyféli jogállását a Ket. 15. §-a alapján, annak ellenére, hogy jogerős bírósági döntések állapították meg az ügyféli jogállásának hiányát. Emiatt a beavatkozó kérelmét érdemi vizsgálat nélkül vissza kellett volna utasítani, illetve az eljárást meg kellett volna szüntetni. A felperes érvelése szerint ez a jogsértés kihatott az ügy érdemére, a bíróság megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a hatóságok hivatalból is eljárhattak volna, mivel erre a határozatok nem utalnak.
- [15] A felperes álláspontja szerint a bíróság elmulasztotta értékelni a megelőző tényállásból azt a körülményt, hogy a hatóság hibájából került kiadásra a téves tevékenységi kört tartalmazó telepengedély, és az ezzel kapcsolatos kijavítás iránti kérelmét a hatóságok nem bírálták el. A felperes érvelése szerint a tevékenység folytatásának megtiltása iránti eljárást a Ket. 32. § (1) bekezdése alapján fel kellett volna függeszteni a fémalakítási és porkohászati tevékenységre vonatkozó telepengedély iránti kérelme elbírálásáig.
- [16] Végezetül a felperes felülvizsgálati kérelmében arra hivatkozott, hogy a hatóságok eljárása sértette a Ket. 1. § (1)-(2) és (4) bekezdését, 2. § (3) bekezdését, illetve 3. § (2) bekezdését, amikor nem vették figyelembe a felperes jogos gazdasági érdekeit, valamint kérelmeit nem bírálták el.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [17] A felperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint alaptalan.
- [18] A Kúria elsőként a felperes megelőző eljárásokkal kapcsolatos érveit vizsgálta. Ebben a körben megállapította, hogy a telepengedélyezési eljárás és a telepengedély nélkül végzett tevékenység megtiltása iránti eljárás két önálló hatósági ügy, ezek közül jelen eljárás tárgya kizárólag az utóbbi, vagyis a tevékenység megtiltása iránti eljárás.
- [19] Az eljáró bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes jelen ügyben már nem teheti vitássá a 2002-es telepengedélyezési eljárás esetleges hibáit, mivel az 15 éve jogerősen lezárult. A Kúria osztotta az eljáró bíróságnak a 2002-es engedély kijavításával kapcsolatos érveit is, azzal a kiegészítéssel, hogy függetlenül attól, hogy a kijavítási kérelem alkalmas-e az eredeti telepengedély megváltoztatására vagy sem, a felperes a hatóságok döntéshozatali kötelezettségének elmulasztását, vagyis hallgatását a Ket. 20. §-ában intézményesített eljárásrend alapján tehetné vitássá.
- [20] Az eljárás irataiból egyértelműen megállapítható, hogy a felperes a tevékenység megtiltása iránti eljárás idején kizárólag fémmegmunkálás tevékenységre rendelkezett telepengedéllyel, az általa végzett fémalakítási és porkohászati tevékenységre vonatkozóan nem. Ebből következően a hatóságok a R. 11. § (3)

bekezdése alapján jogszerűen tiltották meg az engedély nélkül végzett tevékenység gyakorlását. A jelen eljárás tárgyát képező határozatok meghozatalát követően megkapott telepengedély pedig visszamenőlegesen nem teszi jogszerűtlenné a hatóságok döntését.

- [21] Nem megalapozottak a felperesnek a Ket. 32. § (1) bekezdésére alapított érvei sem, hiszen jelen ügy tárgya az volt, hogy a felperes rendelkezik-e telepengedéllyel az általa végzett tevékenységekre a R. 11. § (3) bekezdése alapján, amely az engedély nélkül végzett tevékenység jogkövetkezményeit állapítja meg. Ennek az eljárásnak nem előkérdése az, hogy a felperes a jövőben szerez-e telepengedélyt, hiszen az engedély a jövőre nézve állapít meg jogosultságot a tevékenység végzésére, és nem teszi jogszerűvé a korábban engedély nélkül végzett tevékenységet. Ebből következően a hatóságok nem követtek el jogsértést, amikor a telepengedélyezési eljárásra tekintettel nem függesztették fel eljárásukat.
- [22] A Kúria a felperesnek az alperesi beavatkozó ügyféli jogállásával kapcsolatos érveit sem osztotta. Az ügy irataiból megállapítható volt, hogy a telepengedélyezés iránti kérelem elbírálása során jogerősen megállapították, hogy az alperesi beavatkozó nem ügyfél az eljárásban. A R. 6. § (2) bekezdése meghatározza, hogy ki minősül ügyfélnek a telepengedélyezési eljárásokban, azonban ilyen rendelkezést a telepengedély nélkül végzett tevékenység esetén indított eljárásra nem tartalmaz. A beavatkozó ügyféli minősége kapcsán egyedül a Ket. 15. §-a irányadó, amely alapján a beavatkozó jogának, jogos érdekének érintettségét az ügy egyedi körülményei alapján kell megítélni. Ebből következően a beavatkozó ügyféli minőségének megtagadása a telepengedélyezési eljárásban nem hat ki automatikusan a jelen eljárás tárgyát képező hatósági ügyre.
- [23] A Kúria azonban ebben a körben is osztotta az eljárt bíróság álláspontját, hogy a beavatkozó ügyféli jogállása vagy annak esetleges hiánya nem volt kihatással az ügy érdemére. A felperes érveinek elfogadása mellett sem lehet ugyanis az a jogkövetkezménye ügyféli jogállás hiányának, hogy az eljárás nem folytatható le. A beavatkozó bejelentése nyomán a hatóság ugyanis észlelte a jogsértő állapotot, ez alapján pedig hivatalból is eljárást kellett volna lefolytatnia. A hatóság a hivatalbóli eljárás szabályainak alkalmazása mellett sem hozhatott volna a felperesre kedvező döntést, hiszen a felperes nem rendelkezett fémalakítási és porkohászati tevékenységre telepengedéllyel, a R. 11. § (3) bekezdése pedig kógens előírást tartalmaz az engedély nélkül végzett tevékenység jogkövetkezményére.
- [24] A felperes felülvizsgálati kérelmében végezetül a Ket. alapelveinek sérelmére hivatkozik, álláspontja szerint jogos gazdasági érdekeit nem vette figyelembe a hatóság. A Kúria ennek kapcsán megállapította, hogy bár a felperes az eljárás során jóhiszeműen járt el, azonban az engedély nélkül végzett tevékenység megtiltásakor szerzett jogára nem hivatkozhatott. Az eljárási iratokból pedig az is megállapítható, hogy a tevékenység megtiltása és a telepengedély megszerzése között egy év telt el, amely alatt a

felperes nem gyakorolhatta a fémalakítási és porkohászati tevékenységet, így téves az a felülvizsgálati kérelemben szereplő állítás, hogy négy éven keresztül sérültek volna gazdasági érdekei.

- [25] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [26] A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, erre tekintettel a Kúria perköltség megfizetésére a felperest a Pp. 270. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés szerint kötelezte.
- [27] A felperes által le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles, amelynek mértéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésének megfelelően alakult.
- [28] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [29] A további jogorvoslat lehetőségét a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2017. október 24.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó s.k. bíró